

תת"ע 10369/04/19 - מדינת ישראל נגד שגיא קרייף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10369-04-19 מדינת ישראל נ' שגיא קרייף

לפני כבוד השופטת שרית קריספין
המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד נבו
נגד: שגיא קרייף
הנאשם:

פסק דין

הנאשם זכאי מחמת הספק

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 24.3.19, הודעת תשלום קנס בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייה בבטחה (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני כופר באשמה. זה קרה כאן ברחוב לידי, נסעתי לכיוון מזרח, בעצם השוטר שעצר אותי, הוא גם היה באמצע נהיגה, בא ממולי מכיוון מערב. שנסעתי היה מעבר חצייה מולי והיתה משאית ארוכה בערך 8 מטרים, עלתה על המעבר החצייה בחלק הימני שלו, האורך שלה היה בערך 3 מטרים, אני לא ראיתי שהיה שם הולך רגל. הולך רגל צץ משם, אני נתתי עצירת חירום, הולך הרגל עבר אותי ואני עברתי מאחוריו. השוטר שראה אותי ממול כנראה הניח שעברתי על פניו. היתה משאית שעמדה לא כחוק באדום לבן על מעבר החצייה".

מטעם המאשימה, העיד רס"ב יצחק אדרי, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח שסומן ת/1 ועותק סרטון מצלמת גוף, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם, שהציג סרטון שצילם בטלפון הנייד שלו.

על פי גרסת המאשימה, ביום 24.3.19, בסמוך לשעה 14:52, נהג הנאשם בקטנוע בתל אביב, בדרך שלמה, מכיוון מערב לכיוון מזרח ובהגיעו לצומת עם רחוב בן עטר, נצפה על ידי העד, שנסע מולו על אופנוע משטרתי, כאשר אינו נותן זכות קדימה להולך רגל, שחצה מעבר החצייה המסומן במקום והגיע לפס הרביעי מבין 12 פסים.

העד הורה לנאשם לעצור את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: "זאת אכיפה בררנית. אני סטודנט, אני נהג".

בחקירתו הנגדית, אישר העד כי בסרטון שהציג בפניו הנאשם, ניתן לראות משאית עומדת במקום אסור, בסמוך למעבר

עמוד 1

החצייה שבנדון.

הנאשם העיד להגנתו ועל פי גרסתו נהג במקום האמור, אך בהגיעו למקום, לא יכול היה להבחין בהולך הרגל, בגלל המשאית החונה וכאשר הבחין בו, האט והצליח לחלוף מאחוריו, מבלי להפריע לו בחצייה ולכן, לא עבר כל עבירה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

תקנה 67 (א) לתקנות התעבורה קובעת כדלקמן:

"נוהג רכב המתקרב למעבר חציה, והולכי רגל חוצים במעבר, יאפשר להם להשלים את החציה בבטחה ואם יש צורך בכך יעצור את רכבו לשם כך".

מתוך תרשומת העד, לא ניתן ללמוד כי הנאשם אכן מנע מהולך הרגל להשלים חצייתו בבטחה, שכן העד ציין באופן סתמי "לא נתן זכות קדימה", אך לא פירט מעבר לכך ולא התייחס לכל הפרעה במהלך החצייה של הולך הרגל.

כאמור בתקנה לעיל, אין דרישה חד משמעית לעצור את הרכב, אלא אם הדבר נדרש על מנת שהולך הרגל ישלים "את החצייה בבטחה" ואין כל התייחסות לכך בדו"ח.

מכאן, כי לא התקיימו יסודות העבירה ולא ניתן לסתור גרסת הנאשם, לפיה חלף מאחורי הולך הרגל ולא הפריע לחצייתו בכל דרך.

הנאשם עמד על גרסתו, ועדותו בבית המשפט עשתה עלי רושם אמין.

בע"פ **4004/98 ורשבסקי נגד מדינת ישראל**, חזר כבוד הש' מודריק, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות שלא במכוון. על כן צריכה הערכאה הדיונית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעמיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה ההסתברות לקבלת עדות שוטר גבוהה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשוטר טעה... לעולם קיימת".

עוד אומר, כי אני תמימת דעים עם הנאשם ומן הראוי היה כי העד יטפל תחילה במשאית החונה, שיצרה מפגע בטיחותי ומכשול לכל עוברי הדרך במקום.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

מורה על ביטול הדיון שנקבע ליום 27.11.19.

המזכירות תשלח עותק מפסק הדין אל הצדדים.

ת/2 יוחזר למאשימה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' חשוון תש"פ, 31 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.